

tilskudsordning fra landbrugsministeriet. For skatteåret 1965-66 er der ikke udbetalt tilskud i henhold til den kommunale ejendomsskattelevs § 6, idet landbrugets forrentningsprocent i 1964 er steget til 4,67, men den fulde amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme vil i dette skatteår blive dækket gennem landbrugsministeriets tilskudsordning. Til dette formål er der på finansloven for 1965-66 afsat 82 mill. kr.

Den kommunale ejendomsskattelev indeholder ingen bestemmelser om lempelse af grundskylden for landbrugsejendomme i købstadkommunerne. Til sådanne ejendomme er der imidlertid af landbrugsministeriet siden skatteåret 1961-62 ydet et årligt tilskud på 6 promille af vedkommende ejendommens grundbeløb med tillæg efter statsejendoms-kattelovens § 56 til delvis dækning af den købstadkommunale grundskyld. Den særlige beregningsmåde skyldes, at der ofte til landbrugsejendomme i købstæderne er knyttet værdier ud over de rent landbrugsmæssige, og at grundbeløbet med tillæg ansås for et tilnærmet udtryk for den landbrugsmæssige værdi. Endvidere svarer tilskuddet i omfang nogenlunde til det tilskud som landbrugsejendomme i amtskommunerne har fået på grundlag af den pålignede grundskyld til amtskommunen.

Landbrugsejendomme har endvidere siden skatteåret 1963-64 ved særlige love været fritaget for grundskyld til staten. Provenuet af statsgrundskylden, der i skatteåret 1964-65 udgjorde 60,6 mill. kr., ville uden denne fritagelse for landbrugsejendomme i dette skatteår have udgjort 34,7 mill. kr. mere, eller i alt 95,3 mill. kr.

Man har ment, at det hidtidige princip, hvorefter størrelsen af det statstilskud, der i medfør af den kommunale ejendomsskattelev ydes til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld, er afhængig af landbrugets konjunkturer, bør opretholdes. I modsætning til hidtil, hvor størrelsen af statstilskuddet til de enkelte amtskommuner har været uafhængig af den i vedkommende skatteår faktisk pålignede grundskyld for landbrugsejendomme, foreslås lempelsen imidlertid fremtidig ordnet således, at der ydes statstilskud til amtskommunerne til nedsættelse af de amtskommunale grundskyldpromiller for landbrugsejendomme med $\frac{1}{20}$ for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest forudgående kalenderår har været mindre end 4,5, således at der ikke vil blive opkrævet amtskommunal grundskyld af landbrugsejendomme, når landbrugets forrentningsprocent er 2,5 og derunder. At lempelsen skal sætte ind, når forrentningsprocenten er under 4,5, er i overensstemmelse med den

nugældende tilskudsordning, medens der, når fuld fritagelse efter forslaget skal indtræde ved forrentningsprocenter på 2,5 og derunder — i modsætning til de gældende bestemmelser, hvorefter det maksimale statstilskud først ydes, når forrentningsprocenten er 0 — er lagt vægt på, at landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien ifølge Det landøkonomiske Driftsbureauus beretninger siden de pågældende beregninger påbegyndtes i 1916-17, i gennemsnit har udgjort 3,6. Endvidere findes det ikke urimeligt, at der i alle tilfælde, hvor forrentningsprocenten kun er ganske lav, gives fuld fritagelse for amtskommunal grundskyld.

Der foreslås endvidere for landbrugsejendomme i bykommunerne gennemført en konjunkturbestemt lempelsesordning, der nærmere går ud på, at den kommunale grundskyldpromille for disse ejendommens vedkommende skal nedsættes med $\frac{1}{20}$, dog højst med 1 promille, for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent har været mindre end 4,5, dog således at nedsættelse maksimalt skal kunne ske med 20 promille. Ved denne indretning af lempelsesordningen vil der til landbrugsejendommene i bykommunerne blive ydet en nedsættelse af grundskyldpromillen, der så vidt muligt svarer til den nedsættelse, som i vedkommende skatteår ydes til landbrugsejendommene i amtskommunerne.

Samtidig foreslås der gennemført en *ændring af kriteriet for, hvilke ejendomme der skal være omfattet af den konjunkturbestemte lempelse*. Ifølge den gældende bestemmelse i den kommunale ejendomsskattelevs § 6 henregnes til landbrugsejendomme enhver selvstændigt vurderet ejendom, der den 31. december forud for skatteåret helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme, samt enhver præstegård, der på samme tidspunkt helt eller delvis er underkastet opretholdelsespligt som selvstændigt landbrug i henhold til § 63, stk. 3, i lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen. Derimod er den faktiske benyttelse af ejendommene uden betydning. I modsætning hertil er noteringen som landbrug uden betydning under den af landbrugsministeriet praktiserede tilskudsordning, idet der her udelukkende lægges vægt på *den faktiske benyttelse*, således at der ydes tilskud til enhver ejendom, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Landbrugsnoteringen har vel som kriterium den fordel, at der aldrig kan herske tvivl om, hvorvidt en ejendom er noteret som landbrug, således at en afgrænsning efter dette kriterium ikke volder administrative vanskeligheder. Reelt har landbrugsnote-